

koncert

Peter Dürrfeld

kultur@k.dk

Den sidste aften i oktober havde Danmarks Underholdningsorkester arrangeret en allehelgenskoncert på Det Kongelige Teater, hvor Gamle Scene med sine gyldne og røde farver dannede en smuk ramme om nogle tragiske fortællinger, der både udspandt sig i toner og ord – det sidste, fordi forfatteren Naja Marie Aidt ind imellem de musikalske værker læste op fra sin prisbelønnede bog "Har døden taget noget fra dig så giv det tilbage".

Heri udtrykker hun på gribende vis en dyb sorg over sin søns død. Og netop i dette element gav det mening, at koncerten havde fået titlen "Dødens toner". Man havde på forhånd forkyndt, at koncerten naturligvis henvendte sig til alle, men at den kunne være en særlig stærk oplevelse for dem, der har haft sorgen tæt inde på livet, og som gerne ville bruge allehelgensaften på at minde deres afdøde.

Alvoren fremgik alene af titlerne på de første to værker: Brahms' "Tragisk Ouverture", opus 81, og Schuberts symfoni nummer 4 med tilnavnet "Den tragiske". Gamle Scene har en særlig akustik, der ligesom lægger et lag af fløjl ind over tonerne.

Måske spiller der også noget psykologi ind som følge af stedets ærværdige historie – under alle omstændigheder fik Brahms-ouverturen ikke den tyngde, man kender fra et utal af indspilninger og fremførelser, så den klang ikke så medrivende under ledelse af den unge østrig-ungarske dirigent Christoph Koncz. Han fik dog vist sit talent i det efterfølgende værk, Schuberts ungdomssymfoni, den fjerde i rækken af de otte, det blev til i komponistens sørgeligt korte liv. Dens fire satser havde både flugt og ynde – og i dette tilfælde var skæret af tragik til at bære, så man forstod, at en senere romantiker, Robert Schumann, havde ment, at dens tilnavn var en misforståelse.

Efter pausen havde universitetskoret Lille Muko i talstærk udgave taget opstilling foran teatrets bagtæppe. Nu gjaldt det Gabriel Faurés syvsatsede Requiem, opus 48, et af de smukkeste korværker fra slutningen af det 19. århundrede. Selv havde han erklæret, at hans værk ikke var skrevet til nogen – "kun til glæde, hvis jeg må sige det sådan!".

Det blev fint forløst af koret og de to sangsolister, barytonen Aleksander Nohr og sopranen Sofie Elkjær Jensen, og for en gangs skyld var det til at leve med, at et værk blev afbrudt mellem satserne, da Naja Marie Aidt atter læste op fra sine værker. En af hendes sætninger virkede særligt stærkt på denne alvorstyngede aften:

"Livet er skingert."

Man kunne i situationen føle trang til at tilføje:

"Ja, men musikken er smuk." ■

Dødens toner – allehelgenskoncert. Det Kongelige Teater, Gamle Scene, København. Danmarks Underholdningsorkester. Dirigent: Christoph Koncz. Oplæsning: Naja Marie Aidt.

